

Non Sibi, Sed Patriae

By Awakencordy

Fandom: Merlin

Zaman: 1. Sezon

Çift: Merlin/Arthur

Yan Çiftler: Arthur/Orj.Karakter (zorla)

Derece: NC-18 (18 yaş altı için uygun değildir.)

Konu: Uther yıllarca kendisine sunulan evlilik iş tekliflerini reddeden oğluna artık son teklifini yapar. Arthur çaresiz, krallığa katılacak topraklar için teklifi kabul ettiğinde yanında götürmesi için izin verilen şeylerden sadece bir tanesini alır: Merlin.

Notlar: Opheliaangel'ın verdiği plotu biraz değiştirdim, orijinali şöyleydi, ona da saygılarımızı sunalım;

Uther, 18. yaşgününden sonra Arthur'u Camelot'la arasında savaş tehditi olan güçlü bir krallığın prensesiyle evlenmeye zorlar. Ancak Arthur tüm prenslik kartlarını kullanarak reddeder, onun asiliğinden sıkılan babası Arthur'un bekaletini bir soyluya hediye eder.

Lordun biriyle geçirdiği ilk gecesinden sonra Arthur bir daba eskisi gibi olmaz ama bunu kimse de farketmez, Merlin'den başka... O aptal uşak onun yaralarının etrafına kendini saran tek kişi olur.

Saykopet bir Uther (hikayenin kod adı 'saykopet' oldu, o derece), ağır hurt, karanlık ve ciddi bir fic peşindeyiz, hayırlısı.

* * *

I	3
II	4
III	6
IV	9
V	12
VI	13
VII	15

I

“Camelot Kralı Uther Pendragon ve Grimmald Kralı Edward Grimmald’ın aldığı ortak kararlar iki krallığın birleştirilmesine, hediye olarak da Prens Arthur Pendragon’un Prens Benedict Grimmald’a sunulmasına karar verilmiştir.”

Tüm avam kamarası sessiz, açıklanan kararı dinliyorken Hediye Prens Arthur Pendragon dimdik duruyor, mavi bakışları kalabalığın başının üzerindeki vitrayları inceliyordur ki yaver devam eder:

“Birleşen krallığın soyunun devamı Prens Benedict’in önceki evliliğinden olan çocuklarıyla devam edecektir.”

Arthur konuşmuyor, babasına bakmıyor, sadece ilanı dinliyorken son 15 dakikadır süren anlaşmanın okunması bitince yaver geri çekilir, konuk krallığın tahtında oturan Kral Edward buyurur:

“Arthur..”

Arthur bakışlarını ona çevirdiğinde Edward güven verici bir şekilde gülümsüyor, sorar:

“Sabah yola çıkacağız, uygun mu?”

Arthur onayladığında herkes alkışlayacak olur ama Edward elini kaldırınca sesler kesilir, kral sorar:

“Yanında götürüleceklerin hazır mı? Adamlarım Uther’ın listesini hazırlıyorlar-”
“Hayır.”

Edward sözü kesilince ona bakar, Arthur ise sakin, cevaplar:

“Sadece Merlin’i istiyorum. Listedeki her şeyi geri alabilirsiniz.”

Kalabalığın gerisindeki bir uşağın başı bunu duyunca kalkarken Edward da şaşırılmış, dönerek Uther’a bakar, Kral cevaplar:

“Merlin onun uşağı.. Zararsızdır, sizin için engel oluşturmayacaksa olabilir-”
“Elbette olabilir..”

Başlar sallandığında Arthur tekrar önüne döner, vitraylara bakıyor, konuşmazken toplantının dağıtılmasını bekler..

* * *

II

"İyi geceler Lordum.."

Gwen gözleri dolu, dönerek odadan çıkar ve koşturarak giderken Morgana da elinde tuttuğu kolyeyi sıkıyor, yürüyerek Arthur'a gider, kolyeyi onun bileğine dolayıp ucunu eline bırakarak fısıldar:

"Biz hep buradayız.. Bir haber yollaman yeter, onların sarayını tek başıma geçerim, biliyorsun.."

Arthur hafifçe gülümser, başını sallarken Morgana onu yanağından öptükten sonra dönerek kapıya gider, Merlin'in bileğini sıkarken konuşur:

"Senin de gitmen beni mutlu ediyor Merlin.. Ona iyi bak.."

Merlin *'elbette'* dediğinde Morgana dışarı çıkıp kapıyı arkasından çeker, oda sessizliğe bürünürken duyulan tek şey şöminedeki odunlar, ikisi de konuşmaz..

Merlin yatağı hazırlamış, ateşi canlandırmış, kapının kilitli olduğundan emin olurken banyodan çıkan Arthur bir şey söylemeden yatağına gider ve çarşafın altına girerken Merlin oraya ilerler..

Genç adam sessiz, onun sırtını örterken Arthur'un üzüntüsünü, kimseye göstermek istemediği acıyı kendisi görüyor, yapabileceği hiçbir şey yokken yavaşça yatağın yanındaki iskemleye oturur ve derin bir nefes alır..

Prensi sırtı ona dönük ama onu odadan kovmuyor, muhtemelen o da uyumayı düşünmüyorken bir süre sonra mırıldanır:

"En azından sana izin verdiler.."

Merlin buna gülümserken onun sarışın başını izliyor, cevaplar:

"İşlerini kolaylaştırdılar.. İzin vermeselerdi o krallığa gidip yanına gelmenin bir yolunu bulurdum.."

Arthur buna cevap vermez, konuşmazken Merlin onun uyumasını diler ama dilediği olmaz, bir süre sonra Arthur sorar:

"Gelirdin, değil mi?"

"Elbette gelirdim.. Heybemi hazırladım bile Arthur, arkanızdan yola çıkacaktım.."

Arthur'un sırtı bununla yükselir, sonra tekrar inerken bir süre sonra sarışın adam yatakta dönerek ona bakınca Merlin hafifçe gülümsüyor, cevaplar:

"Benden kurtulmak için başka bir yol bulman gerekiyor.. Başka krallıklar bile işe yaramaz.."

Arthur onu izlerken bir şey söylemez, sonra aniden başını tavana çevirip derin bir nefes alırken Merlin onun dökmek istemediği gözyaşlarını görmüş, uzanarak mumu üfler ve odayı karanlığa boğar, birkaç saniye sonra da boğuk bir hıçkırık duyulurken Merlin dayanamayarak yatağa çıkar..

Arthur bir şey söylemez, hatta kıpırdamazken Merlin kendi kalbi parçalanarak gururu bugün ayaklar altına alınmış prensinin yanına girip onu sıkar, tüm gücüyle onun derisine iz bırakmaya çalışırken fısıldar:

"Ben buradayım.. Hala buradayım Arthur, hiçbir yere gitmiyorum, yalnız değilsin-"

"Merlin-"

"Geçti.. Ben buradayım.."

Arthur başka bir şey söylemediğinde Merlin gözleri dolu, onun başını boynuna saklamış, prensini ilk defa ağlarken duyuyor, sımsıkı tutarken Arthur sonunda kırılmış, yıkılır..

"Sana sormadım.."

Merlin onun uyuduğunu düşünmüş, sesini duyunca şaşırırken uzun süredir onun saçlarını okşadığını fark ederek elini çekmeyi düşünür ama bir farklılık yaratmak istemezken zifiri karanlıkta sorar:

"Neyi?"

Arthur'un sesi çatallaşmış, üzüntüsü kendini gösteriyorken cevaplar:

"Gelip gelmek istemediğini.. Başka bir krallık, başka kurallar, başka efendiler-"

"Arthur-"

"Orada bu kadar serbest olmayacaksın.. Ben orada esas prens olmayacağım, sana sormadım-"

"Arthur.. Neden beni istedin?"

Arthur bununla sessizleştiğinde Merlin gülümser, onu sıkarak cevaplar:

"İşte o yüzden ben de gelmek istiyorum.. Sen istemesen de gelecektim.."

"O yüzden söyledim.."

Merlin gülümser, Arthur ise hafifçe lanetleşmiş, belki de kendine geliyor, mırıldanır:

"Laf dinlemeyip peşimizden gelersen başın belaya girecekti-"

"Aynen öyle.. Düşünceli prens.."

Arthur bunu duyunca iç çektiğinde Merlin üzüntüyle onu tekrar sıkar, konuşur:

"Artık bu işte beraberiz.. İstesen de, istemesen de.. Tamam mı?"

Arthur cevap vermediğinde Merlin bunu yine de olumlu yanıt olarak alır, sonra mırıldanır:

"Birazcık uyumaya çalış.. Dikkatinin dağınık olmasını istemezsin, değil mi?"

"Uyuyabileceğimi sanmıyorum-"

"Dene.."

Arthur bir şey söylemezken Merlin elini tekrar onun saçlarından geçiriyor, bu sefer hafifçe bir büyü fısıldar ve prensi bir an sonra rüyasız bir uykuya dalarken Merlin yanağı onun sarı saçlarında, nöbet tutar..

* * *

III

Arthur ona kurulan arabayı reddetmiş, Kral Edward'a teşekkür ederek at üzerinde gitmeyi tercih edeceğini bildirmişken Edward kendi arabasına kurulup önden yola çıkmıştır..

Merlin ve Arthur arabanın gerisindeki ekipte gidiyor, yanlarında Camelot'tan başka hiç kimse yok, Merlin arada sırada efendisine bakış atsa da sarışın prensin başı hiç o tarafa dönmemiş, bir işe yaramaz..

Ayrılış sabahı oldukça tatsız geçmiş, Morgana ve Gwen gelmemişlerken Merlin Morgana'nın verdiği kolyeyi Arthur'un boynunda gördüğünde mesajın ulaştığını anlamış, sesini çıkartmamıştır..

Kral Uther ise sadece balkona çıkarak elini kaldırmış ve onları uğurlamış, belki de böylesi herkes için daha hayırlı olmuşken şimdi ikisi bir sürü yabancıнын ortasında bilinmeyen ülkeye gidiyor, seslerini çıkartmazlar..

Arthur kendisine edilen dinlenme tekliflerini geri çevirse de akşam çöktüğünde bu sefer Merlin onun yerine 'evet' dediğinde Arthur dönerek ona bakar, uşağı cevaplar:

"Sırtım ağrıdı.."

"Merlin-"

"Bu adamların gece gidip gidemeyeceklerini bilmiyoruz lordum.. Yeteneklerini öğrenene kadar güvende olmamız daha iyi olur, değil mi?"

Arthur onun bakışına karşılık bir şey söylemez, sonra dönerek başını salladığında durma kararı verilirken ne Arthur ne de Merlin önden giden ekibin nerede ve nasıl ara verdiğini sormaz..

Ateşler yakılıyor, atlar dinlendiriliyorken adamlardan birisi çadırın nereye kurulacağını sorduğunda Arthur gerek olmayacağını söyleyecek olsa da Merlin öylesine bir yeri gösterir, tekrar efendisinin bakışını yiyince fısıldar:

"Sırtını o kadar kolay dönebilecek misin?"

"Belki oraya gitmeden önce hallolsam daha iyi Merlin-" Merlin bunu duyduğu an onun göğsünü yakalayıp sıkıldığında gözlerindeki kızgınlık Arthur'u şaşırtmış olacak ki prensi bir şey söylemezken Merlin dönerek adamlara gider, derin bir nefes alır..

"Prens iyi mi?"

Merlin bütün gün ilk defa kendisine yöneltilmiş bir soru alıyor, bir an şaşırırken sonra toparlanarak cevaplar:

"Elbette iyi.. Sadece yorgun.."

Adamlar başlarını sallar ama Merlin hiçbirinin inanmadığının farkında olmasına rağmen bir şey diyemezken sonrasında sorar:

"Ne kadar yolumuz kaldı?"

"Çok değil.. Prens Arthur iyi bir binici, kısa sürede varacağımızı düşünüyoruz.."

Merlin onaylar, o sırada çadırı bitiren adamlardan biri sorar:

"Sen prensle mi kalıyorsun? Heybeni nereye atalım?"

Merlin başını salladığında bir an baştan aşağı süzüldüğünü hissetse de geri adım atmaz, o sırada başka bir adam mırıldanır:

"Charles bundan memnun kalmayacak.."

"Charles kim?"

Adamlar sırtınca Merlin korkuyla dolarak sorusunu tekrarlar, adamlardan biri cevaplar:

"Arthur'un özel ihtiyaçları için atanacak uşaktı.. Ama gerek yok gibi.."

Merlin anlarken Arthur'a sorma fırsatı yok ama böyle bir lüksü olacağını da sanmıyor, başını sallayarak konuşur:

"Gerek yok.. Benim heybemi de oraya atın.."

Adam 'hay hay' diyerek heybeyi çadıra atar ve sonra ateşe giderken Merlin dönerek prensini bulmaya gider, onu atının başında hayvanı okşarken bulduğunda mırıldanır:

"Arthur.. Gel hadi.."

"İstemiyorum.."

"Arthur, bu adamlar senin kendi işini yapmana alışkın değiller-"

"Öğrensinler-"

"Bunların öğrenmesine gerek yok, bunlar Edward'ın adamları.. Hadi.."

Arthur iç çekerek döner ve çadıra giderken Merlin de onu takip eder, ikisi içeri girdiklerinde Merlin dönüp ilmekleri geçirir, bir yandan da konuşur:

"Açsan yemek getiririm-"

"Değilim.. Sen uyu, ben nöbet tutacağım.."

Merlin onunla tartışmak istemiyor, bir şeyi konuştuğundan sonra onu uyutacakken ona dönerek konuşur:

"Sana orada özel bir uşak daha ayarlamışlar, adı Charles.."

Arthur bununla kaşlarını çattığında Merlin başını sallar, onun karşısına oturarak bağdaş kurarken devam eder:

"Özel ihtiyaçların için tutulmuş, anlarsın.."

Arthur anlamış olacak ki cevap verecekken Merlin konuşur:

"Gerek olmadığını, onun yerini benim doldurduğumu söyledim.. Kimse bu konuda seni rahatsız etmez, sanıyorum.."

Arthur cümlesi daha başlamadan yarıda kalmış, ona bakılırken Merlin azarlanmayı bekler, ama bir an sonra Arthur mırıldanır:

"Teşekkür ederim.."

Merlin bununla şaşırırken Arthur bir şey söylemez ve başını diğer tarafa çevirir, sonra devam eder:

"Uyu hadi.. Yarın da devamlı at süreceğiz.."

Merlin hala onun ona dönmeyi reddeden başını izliyor, ne söylemesi gerektiğine karar vermeye çalışırken en sonunda çareyi o uyku getiren sözleri söylemede bulur..

Arthur gittikçe uykusu gelerek öne düşerken başı onun omzuna dayandığında Merlin yavaşça ona sarılarak prensini tutar, onu yana yatırıp kumaşlara sararken Arthur içi geçerek uykuya daldığında Merlin üzüntüyle onu izliyor, iç çeker..

* * *

IV

Krallığın surlarından içeri girdiklerinde Merlin prensine bir bakış atar ama onun mavi gözlerinin sakinliğini yakaladığında iç çekerek önüne dönerken atları almak için koşan adamlar önlerinde durur, Merlin de atını durdurur..

Arthur tek harekette atından inip sarayın kapısına giderken Merlin de bir nefes sonra ardına yetişmiş, sorar:

"Arthur?"

Arthur basamakların önünde durup ona dönünce Merlin onun gözlerine bakar..

Arthur çenesi sıkılı, konuşmadan onun ne diyeceğini beklerken bir şey demeyeceğini anladığında başını sallar, Merlin de çaresizce başını sallayınca Arthur dönerek basamakları çıkmaya başlar ama bir basamak sonra döndüğünde Merlin cevaplar:

"Seni utandırmayacağım.. Mükemmel uşak olacağım, söz veriyorum.."

Arthur bir an ona bakar, sonra başını sallarken önüne döndüğünde Merlin fısıldar:

"Başkalarının önünde."

Ve onun çıkmasına izin verir, ama bir yandan da efendisinin dudaklarının hafifçe kıvrıldığını görünce sevinerek onu takip eder..

"Arthur! Çok da geride kalmamışsınız, sevindim.. Umarım fazla yorgun değilsinizdir, Benedict seni görmek için sabırsızlanıyor.."

Arthur yolculuktan beri ilk defa yüzünde bir gülümseme ile başını eğdiğinde Merlin onun gülümsemesinin sahteliğiyle iç çeker ama sesini çıkartmaz, Kral Edward Arthur ile birlikte yola düşerken konuşmaya devam eder:

"Sizi doğrusu yarın bekliyorduk, hazır olamamamızı umarım anlayışla karşılırsın.. Senin odaların yine de tamamen hazır diyebilirim.. Uşağın seninle mi kalacak-"

"Evet.."

Edward başını sallar, ardından konuşur:

"Uşağına da aşağıda bir oda hazırlamıştık ama problem değil, odadaki küçük odayı kullanır.. Benedict onunla da tanışmak için sabırsızlanıyor.."

"Benedict oldukça sabırsız bir adam gibi doğrusu.."

Edward buna bir kahkaha atar, onu büyük bir odaya yönlendirirken Merlin ve başka bir uşak da onları takip eder, ardından kapılar kapanır..

İçeride büyük bir masa var, masanın etrafında toplanmış adamlar kağıtlara bakarak bir şeyler konuşuyorlarken kapıyı duyunca birinin başı kalkar, onları görünce gülümseyerek konuşur:

"Arthur.. Erkencisin.."

Arthur bir şey söylemediğinde Merlin adamı incelemekle meşgul, başını bile kıpırdatmaz..

Benedict Arthur'dan bir baş uzun, siyah saçlı, mavi gözlü bir adamken Merlin bu adamın nasıl yeni ülkeyi yöneteceğini anlayamaz, incecik cılız tipli prensin Arthur'un üzerinde bir gücü olabileceği düşüncesi onu tatsızlıkla doldururken Benedict Arthur'la tokalaşıyordur ki Arthur konuşur:

"Benedict.."

"Hoş geldin Arthur.. Umarım güzel bir dostluk oluştururuz, babalarımızın istediği gibi.."

Arthur bir şey söylemez, yorum yapmazken Benedict gülümseyerek babasına döner, konuşur:

"Baba, sen de yorgunsun, dinlenmene bak.. Arthur, uşaklar sana odanı gösterir, akşamki festivalden önce dinlenmeni isterim.. Bu gece bütün ülke mutlu olacak.."

Arthur başını sallar, sonra dönerek kapıya giderken Merlin gerideki Benedict'in yüzündeki gülümsemenin silindiğini ve onun yerine geçen ciddi ifadeyi yakalamış, görmemişçesine efendisini takip eder, dışarı çıkar..

"Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verebilirsiniz efendim.."

Arthur başını sallıyorken Merlin odada ilerliyordur ki uşak devam eder:

"Adım Charles, her türlü ihtiyacınızdan ben sorumluyum.."

Merlin'in başı bunu duyunca yayı kırılmış gibi oraya döndüğünde Arthur da ona bir bakış atar, sonra konuşur:

"Teşekkürler.. Bir şey olursa söylerim.. Rahatsız edilmek istemiyorum, kapıyı kapatabilirsin.."

"Elbette lordum.."

Ve dönüp çıkar, kapıyı arkasından kapatırken Merlin koşturup kilitler, sonra pis pis kapıya bakarken Arthur mırıldanır:

"En azından benden sorumlu *gerçek* bir uşak var.. Aç kalmayacağım desene.."

Merlin bununla ona bir bakış atar, sonra da heybesini almaya giderken Arthur yatağa oturmuş, yeni odasına bakar..

"Eskisinden çok farklı değil gibi, ne dersin?"

Oda gerçekten de çok farklı değil, belki de nezaketten kırmızı tonları seçilmişken Merlin minik odasına yerleşmiş, dönüp çıkarak büyük odaya girerken cevaplar:

"Evet.. Hadi soyun.."

"Sebep?"

"Leş gibiyiz Arthur.. Önce sen yıkan, sonra ben.. Hadi.."

Ve dönüp banyoya gider, suyu hazırlarken olabildiğince rutini oluşturmaya çalışıyor, ona düşünmesi için vakit bırakmazken tekrar seslenir:

"Arthur!"

"Geldim, bağırma!"

Merlin kafasına uğan tnikle sırtır, kapları kenara koyarken ię çekerek derin bir nefes alır ve bu yeni hayatın olabildiğince iyi olmasını dilemekten başka bir Şey yapamaz..

* * *

V

Festival söz verildiği gibi neşe dolu olmuş, Arthur tanışması gereken herkesle tanıştırılmış, Merlin de efendisi asiller arasında güvendenken alt tabakaya karışarak uşaklarla tanışmış ve sistemi öğrenmeye çalışmışken yapabildiği kadar da dedikodu soruşturmuştur..

Genç uşağın öğrendikleri pek de iç açıcı değil ama Merlin bunları Arthur'a en azından şimdilik söylemeyi düşünmüyor, efendisiyle odaya dönmüş, onu hazırlıyorken derin bir nefes alır..

Arthur tekrar yıkanmış, odaya girdiğinden beri konuşmamışken bütün saray ve Grimmald bu gece olacakları biliyor, Merlin ilk defa sesini çıkartmadan görevini yaparken Arthur'un giyinmesine yardım eder..

Prensi sessiz, beyaz pelerininin omuzlarına bırakılmasıyla gözlerini kapatır ama sesini çıkartmaz, sonra da tekrar gözlerini açarak mumların alevlerini izlerken Merlin derin bir nefes alarak konuşur:

"Bitti.."

Arthur yine bir şey söylemez, Merlin de bir adım geri atarken konuşmaz..

* * *

VI

Merlin Benedict'in odasının dışında yere oturmuş, bağdaş kurduğu bacaklarına dirseklerini dayayarak kapıya bakıyor, bekliyorken askerler ona gitmesini söylemiş ama uşak kıpırdamamış, Arthur içeri girdiğinden beri orada duruyor, beklemeye devam eder..

"Merlin?"

Merlin başını çevirdiğinde uzatılan tepsiye bakar, güzel kız ona gülümseyerek konuşur:

"Acıkmış olmalısın.."

Merlin tepsiyi alarak teşekkür eder, yanına koyarken kız da eteklerini toplayıp onun yanına çöker, sırtını duvara dayarken konuşur:

"Ben Ella.. Prens'in nedimesiyim.."

Merlin ona gülümser, kendisinin de diğer prensin uşağı olduğunu söylerken Ella başını sallayarak bildiğini söyler, sonra iç çekerek sorar:

"Ne kadardır içerideler?"

"Uzun süredir.."

Merlin Ella'nın yüzünden geçen üzüntünün kendisinde de olduğundan emin, sorar:

"Prens Benedict bunu istiyor muydu?"

Ella başını iki yana sallarken eteğiyle oynuyor, mırıldanır:

"Ama hepimiz gibi o da kralın emri altında.."

Merlin o duyguyu da biliyor, iç çekerken açlığı yine yok olmuş, başını duvara dayayarak bitmesini bekler..

Kapı açıldığı anda Merlin fırlarken dışarı çıkan Arthur onu görünce kaşlarını çatarak sorar:

"Senin burada ne işin var?"

Merlin bakışlarını eğip gerilerken Arthur iç çekerek konuşur:

"Odaya, odam ısınmış durumda mı? Yürü, bir işe yaramayacaksan seni geri yollarım Merlin-" Merlin ittirildiğinde sesini çıkartmaz ve koşturarak önden gider, odalarına dalıp şömineye bir bakış atar, ateş gürül gürül yanarken oda da sihirle ısınır..

Arthur kızgın adımlarla içeri giriyor, askerlerini geçerken konuşur:

"Bir daha emirlerimi yerine getirmemezlik ettiğini görmeyeceğim Merlin-" kapıyı çarparak kapatır, dönüp kilitlerken Merlin olduğu yerde bekler, nefes dahi almazken Arthur eli kilitte, derin bir nefes aldıktan sonra dönerek konuşur:

"Buraya gel.."

Merlin oraya gider, onun önünde durarak ona bakarken Arthur onun omzuna bakıyor, bir süre kelimelerini arayacak olur, sonra bir şey söylemez ve başını sallarken Merlin o baş

sallandığında atılarak ona sarılır, sıkarak sessizce geçtiğini söylerken Arthur da onu tutar, bırakmaz..

* * *

VII

"Arthur hadi, sabah oldu-" Arthur'un tarafından ses gelmiyorken Merlin oraya ilerler ve yatağın perdelerini çeker, çektiği an elindeki tepsi yere düşerken bir an sonra bağıırır: "YARDIM! ASKERLER, YARDIM!"

"Arthur.. Arthur gözlerini aç lütfen.."

Merlin yatağa çıkmış, prensin başı kucağında, uyanması için yalvarıyorken sarayın şifacısı sarışın prensin içmiş olduğu şişeyi kokluyordur, konuşur:

"İntihar etmesi için bir sebebi yoktu diyemeyiz sanıyorum-"

"Daha geç değil!"

"Çocuğum, prensin ölmüş.. Sıcak olması hala yaşıyor anlamına gelmiyor.."

Merlin dönerek eğilir ve Arthur'un başını göğsüne kapatmış, sıkarken gözyaşları gerçek, sarı saçlara düşerek onları ıslatır, geri çağırır..

"Hayır.. Prens Arthur tekrar Camelot ile baş istemiyor.. Ben onu alırım-"

"Çocuğum, burada bir prensten bahsediyoruz.."

Merlin inatla krala bakıyor, cevaplar:

"Ben onu alacağım ve hiçbiriniz bir şey söylemeyeceksiniz."

Odadaki enerji neredeyse camları kırabilecek bir güçte, Kral Edward başını sallar ve izin verir, Merlin dönerek meclisten çıkarken kimse yoluna çıkmaz, mavi gözlü uşak merdivenleri inerek kırmızı bir kumaşa sarınmış bedeni taşıyan ata bakar, sonra kendi atına binerek diğer atın da yelesini tutar, ormana doğru yol alırken kimse onu durdurmaz..

Merlin izlenmediklerinden emin olduğunda atları durdurur, sonra Arthur'u dikkatle taşıyıp yere indirirken kucağındaki başı kapatan kumaşı çeker, boynunda taşıdığı şişeyi çıkartıp prensin Grimmald'daki şifacıya garip gelse de hala ılık olan dudaklarına bastırır..

Sıvı Arthur'un dudaklarından içeri girdiğinde bir süre bir şey olmaz, ardından Arthur derin bir nefes alarak gözlerini açarken Merlin atılarak onu tutar, geçtiğini söyleyerek öksüren prensin sırtını sıvazlarken Arthur yeniden doğmuş, oksijen ciğerlerini yakıyormuş gibi nefesler alarak ona tutunur..

"Nasıl-beni nasıl bıraktılar?"

Merlin iç çekiyor, suyu ona verirken cevaplar:

"Halledeceğimi söylemiştim-"

"Ama nasıl Merlin?"

"Burada sihir yasak değil.."

Arthur dudaklarına götürdüğü suyu bununla indirdiğinde Merlin de ateşi dürtükler, Arthur bir süre sonra fısıldar:

"Yapmadın.."

"Yaptım.. Bütün krallık seni büyük bir törenle yakıp andıklarını düşünüyor, hepsinde hafıza bile var-"

"Merlin.."

Merlin bununla bakışlarını ona çevirdiğinde Arthur'un yorgunlukla onu izlediğini görünce uzanarak onun bileğini tutar, konuşur:

"Daha fazla dayanamazdım Arthur.. 1 aydır orada canlı canlı ölüyordun.. Sen de dayanamazdın.."

"Dayanırdım.. Dayanmak zorundaydım-"

"Artık değilsin.. Artık istediğin herkes olabilirsin!"

Arthur ona bakıyor, yorgunluğu yine de silinmiyorken sorar:

"Prens olmak istiyorsam ne olacak?"

Merlin üzüntüyle söner ve ateşe döner, bir şey söylemezken Arthur da suyundan bir yudum alır, ağaca dayanarak ateşi izlerken konuşur:

"Ama istemiyorum.."

Merlin bununla başını kaldırarak ona bakar, Arthur'la göz göze gelirken prensi solgun görünüyor, devam eder:

"Beni istemediler.. Kimse bir şey söylemedi, kimse aksini istemedi, ayaklanmadı.. Artık istesem de geri dönemem, dönmem.. İstemiyorum.."

Merlin umutla kaşlarını kaldırdığında Arthur suyu ona geri uzatır, Merlin aldığı anda sarışın adam konuşur:

"Farklı bir yerde farklı bir adam olabilirim belki.. Kimsenin beni bilmediği bir yerde, tek başıma.."

Merlin kaşlarını çattığında Arthur parkasını daha da kendine sarar, konuşmazken Merlin sorar:

"Tek başına?"

Arthur başını sallar, ateşi izlerken başı ağaca dayalı, mırıldanır:

"Sen de artık istediğin hayatı yaşayabilirsin.. Bana bağlı kalmadan.. Eski bir prensin uşağı olmak gibi bir idealle büyüdüğünü sanmıyorum Merlin, sen de özgür olabilirsin.."

Merlin onu izliyor, bir süre sonra tüm gücüyle onun bacağına bir tane çaktığında Arthur irkilerek ona bakar, Merlin cevaplar:

"Sence bu kadar riski seni alıp ormanda tek başına bırakmak için mi aldım?"

"Merlin-"

"Sence ideallerimin peşinden koşmak için mi seni öldürdüm!? Ödüm patladı Arthur, gerçekten öldün sandım! Ayrıca-ayrıca-" Merlin sinirden konuşmıyor, cümlesini ararken onu izleyen bakışları bulduğunda söner konuşur:

"Benim gözümde bir şey kaybetmedin Arthur-"

"Her gece Merlin.. Başka bir adam-" Merlin elleriyle toprağa bastırır ve onun önüne gelirken mavi bakışları ısrarla dolu, ona bakarak konuşur:
"Benim için hala aynısın.. Hala gerizekalisın.."

Arthur hafifçe gülümsediğinde Merlin de gülümser, o sırada sarışın adam 1 aydır yapmayı durdurduğu şeyi yaparak yavaşça uzanır, ona *dokunur* ve saçını kenara çekerken Merlin gözlerini kapattığında Arthur onu izliyor, fısıldar:

"Merlin.."

Merlin gözlerini açarak ona bakarken ateşin çıtırtısını duyuyor, konuşur:

"Beni istemiyorduysan yanına almasaydın.. Seçimini yaptın.."
"Seçim artık senin.. Ben artık prens değilim, normal olmayı bile bilmiyorum-"
"Beraber yapacağız.. Seçimim bu, tamam mı? Bir ülkede bir köy bulacak ve orada beraber yaşayacağız.. Ben evin işlerini yapacağım, sen odun falan kırarak para kazanacaksın.."

Arthur buna güldüğünde Merlin de gülümser, konuşur:

"Belki bir köyde şifacı olurum.. İş biliyorum.. Bilmediğim yerde de öğrenirim.. Sen de para kazanabilirsin, dürüst bir adamsın.. Başarabiliriz Arthur.."

Arthur sessiz, başını salladığında Merlin gülümsüyor, sorar:

"Evet mi?"

Arthur yine başını sallayınca Merlin memnurlukla geriler ama o sırada Arthur onu tutarak geri çeker, tekrar önüne getirirken Merlin ona tutunur, birbirlerine baktıkları kısa bir saniye sonrasında Arthur uzanarak onun dudaklarını örterken Merlin gözlerini kapatarak ona gevşer..

Sarışın prens temkinli, sanki itilip itilmeyeceğini bekliyor, itilmeyeceğini anladığında dikleşerek onu çeker ve elini saçlarına sokar, Merlin de ona tutunarak onun kucağına geçerken birkaç dakika sonra nefes nefese ayrıldıklarında Merlin gülümseyerek konuşur:

"En azından nasıl yaşayacağımızın hatlarını kesinleştirdik.."

Arthur gülümser, onu izlerken Merlin ilk defa onun gözlerinde sevgiyi bu kadar açık görüyor, inanamayarak elini onun saçlarına sokarken Arthur fısıldar:

"Teşekkür ederim.."

"Seni öldürdüğüm için.."

"Beni öldürdüğün için.. Ve tekrar dirilttiğin için.. Ve hala yanımda kaldığın için.."

Merlin gülümsüyor, alnını onun alnına dayarken Arthur'un eli onun yanağından boynuna iner, parmakları *onun* canını duyarken Merlin elini onun elinin üzerine kapatarak fısıldar:

"Sonuna kadar dedim Arthur.. Kalacağım.."

Arthur artık bildiğini söylediğinde Merlin de memnun olur ve biraz dikleşir, elini boynuna sokarak bir zincir çıkartırken Arthur onun ne yaptığını izler, Merlin zinciri açıp ucundaki yüzüğü eline düşürerek konuşur:

"Benim sana verecek kraliyet armam yok.. Ama bir soya ihtiyacın var.."

Arthur'un bakışları onun eline inip gözlerine çıkarken Merlin onun eskiden Pendragon yüzüğünü taşıyan baş parmağını bulur ve kendi yüzüğünü geçirirken konuşur:

"Emrys Hanedanlığı Prensi Arthur Emrys.."

Arthur yüzüğe bakıyor, elini çevirerek parmaklarını onunkilere dolar, sıkarken Merlin gülümseyerek tekrar ona eğilir, dudaklarını bularak onu öperken Arthur artık bir Emrys, uzanarak iki kişilik minik ülkesinin diğer prensini öpererek tahtına sahip çıkar..

The End

Non Sibi, Sed Patriae

Not for self, but for country

31.10.10

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.